

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2C/192/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714203044
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714203044.2

Uznesenie

Okresný súd Skalica v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, proti odporcovi: P. L., nar. X.XX.XXXX, bytom F. XXX, XXX XX U., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, IČO: 42 326 923, o zaplatenie sumy 229,28 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Právny predchodca navrhovateľa, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 19.5.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 229,28 € s príslušenstvom a náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia. Uplatnený nárok predstavuje záväzok odporcu vzniknutý zo zmluvy o pôžičke evid. č. XXXXXXXX zo dňa 30.6.2010, na základe ktorej bola odporcovi poskytnutá celková suma pôžičky 332,35 €.

Dňa 16.6.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu, a to Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA. Pri vstupe do konania oznámil, že vstupuje do predmetného konania v súlade s § 93 ods. 2 O.s.p. za účelom ochrany práv žalovaného ako spotrebiteľa, nakoľko predmetom konania sú nároky žalobcu vyplývajúce z hromadne uzatváraných spotrebiteľských zmlúv, ktorých obsah nemohol spotrebiteľ ovplyvniť a ktorý v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ ako bežný spotrebiteľ nie je schopný posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky v týchto zmluvách a procesne sa pred súdom voči nim efektívne brániť. Vedľajší účastník žiadal o priznanie náhrady trov konania podľa ich dodatočnej špecifikácie a vyčíslenia, na úhradu ktorých žiadal zaviazat' žalobcu.

Uznesením č.k. 2C/192/2014 - 22 zo dňa 11.8.2014 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného navrhovateľa Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154 na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.6.2014, ktorou bola pohľadávka voči odporcovi uplatnená v tomto konaní postúpená na postupníka Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.9.2014.

Navrhovateľ dňa 19.1.2015 doručil súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu späťvzatie žalobného návrhu v celom rozsahu a žiadal vrátenie časti zaplateného súdneho poplatku.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Vzhľadom na dispozičný úkon navrhovateľa, ktorým zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť pred prvým pojednávaním, súd konanie podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. zastavil.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, okrem iných i v zmysle zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ods. 4 tohto ustanovenia v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z ust. § 18 O.s.p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd v prvom rade skúmal, či niektorý z účastníkov zaviniť zastavenie konania a vznikla mu preto povinnosť nahradiť trovy konania účastníkovi vystupujúcemu v konaní na druhej procesnej strane. Zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska (t.j. podľa procesného výsledku), nie podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej. V danom prípade navrhovateľ zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu, preto súd uzavrel, že zavinenie na zastavení konania nesie navrhovateľ, nakoľko nebolo preukázané, že späťvzatie návrhu bolo odôvodnené správaním odporcu (napr. úhradou žalovanej pohľadávky po začatí konania). Aj podľa ustálenej judikatúry slovenských súdov, ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy. Procesný úkon navrhovateľa (späťvzatie návrhu) mal za následok zastavenie konania, navrhovateľ teda procesne zaviniť zastavenie konania a vznikla mu povinnosť v zmysle § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p. nahradiť trovy konania protistrane, t.j. odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý má v konaní v zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Je však potrebné zdôrazniť, že sa uhrádzajú vždy iba trovy, ktoré boli vynaložené účelne.

Odporca si v konaní náhradu trov konania neuplatnil, ani z obsahu spisu nevyplýva, že by mu v súvislosti s konaním vznikli nejaké trovy, súd mu preto náhradu trov konania nepriznal (vzhľadom na absenciu návrhu v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p.).

Vedľajší účastník na strane odporcu podal návrh na rozhodnutie o trovách konania v zmysle § 151 ods. 4 O.s.p. s tým, že tieto vyčíslil dodatočne. Súd v súlade so zásadou hospodárnosti konania nevyzýval vedľajšieho účastníka na vyčíslenie trov konania, nakoľko z obsahu spisu nemožno usúdiť, že by mu nejaké trovy v súvislosti s predmetným konaním vznikli. Vedľajší účastník nie je zastúpený právnym zástupcom a podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania, bolo súdu doručené elektronickými prostriedkami, preto nemožno predpokladať ani hotové výdavky vynaložené v súvislosti s poštovou prepravou. Ďalej súd poukazuje, že podanie vedľajšieho účastníka má charakter formulárového, hromadne sa opakujúceho podania, v ktorom združenie mení iba označenie súdu, dátum vyhotovenia, identifikačné údaje odporcu, spisovú značku súdu a výšku žalovanej sumy, pričom z hľadiska právneho zdôvodnenia sa nelíšia. V tomto štádiu konania vedľajší účastník ešte ani nebol oboznámený s návrhom na začatie konania, nakoľko navrhovateľ zobral návrh v celom rozsahu späť skôr, ako súd vedľajšiemu účastníkovi zaslal rovnopis návrhu s prílohami na jeho vyjadrenie. Oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania sú podávané rutinne, vedľajší účastník v oznámení neuvádza žiadne konkrétne námietky alebo skutočnosti, ktoré by sa vzťahovali na prejednávajúcu vec, obmedzuje sa len na všeobecne formulované tvrdenia, ktoré nemôžu prispieť k účinnej obrane práv hlavného účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. Navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť pred tým, ako sa vedľajší účastník vôbec mohol k nemu vyjadriť, preto súd má za to, že vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov potrebných na účelne bránenie práva odporcu nemohol vzniknúť. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. júna 2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013, kde vyslovil záver, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd ustálil, že hoci vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania (rovnako ako odporcu), z obsahu spisu žiadne trovy vedľajšieho účastníka nevyplývajú, pričom aj v prípade, že mu v súvislosti s hromadne podaným oznámením o vstupe do konania nejaké trovy vznikli, tieto nemožno v tomto štádiu konania považovať za trovy účelne vynaložené na bránenie práv odporcu, keď vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovanej strany a bez predchádzajúceho oboznámenia sa s vecou samou, z ktorého dôvodu súd vedľajšieho účastníka ani nevyzýval na vyčíslenie trov konania a náhradu trov konania mu nepriznal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods.1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.)